

II

nosim ti prinesem kakor velika sva oba
 žetev žrtev dar v njem ni časa
 sva ti in jaz otrok otroci
 in dan je lep nebo pomito
 zloženi beli oblaki
 stoji stoji
 ne boš živela samo od kruha
 mehka topla rjuha
 sveža ne navijaj nisem ura
 spomin odpira dežnik
 mislim na zvonik
 mladosti ura popoldneva na paši
 kralj matjaž jaši jaši
 čreda že sluti mrak
 korenina dogoreva papir pošumeva
 nosi mi nosim od jutra do večera
 ne govori da me ni
 ob četrt na tri ob štirih
 otrok govori od jutra do večera
 ura teče nič ne reče
 kazavec se odpira
 grad stoji stoji

III

pojo zvonovi grad se trese most pada
 reka je krvava beseda že kar plava
 zapri vrata čevlje si obriši
 preprih mori rože v hiši
 je mrlič bil žlahte tvoje

slovenec sem mati me je rodila
 ljubezen bo ubila
 barometer skoz dušo vidi dež vse zmoči
 v kopalnici vodo odtoči
 je mrlič bil žlahte tvoje

brez rok brez nog brez telesa bi umrla
 v ogledalo si se ozrla
 zajtrk spočne nove sporede nov dan
 nobena dana ura ni zaman
 je mrlič bil žlahte tvoje